

[Finansministeren]

Postvæsenet har hidtil kunnet honorere produktivetskravene uden at gribe til afskedigelser og vil formentlig kunne fortsætte hermed.

Dette skyldes for det første, at en del af den nødvendige personalereduktion er sket ved naturlig afgang. Postvæsenet beskæftiger knap 27.000 årsværk og har i perioden 1989-92 haft en gennemsnitlig årlig naturlig afgang på ca. 1.250 årsværk.

For det andet oplever Postvæsenet et stigende aktivitetsniveau og kan derfor udvise produktivetsforbedringer i form af øget aktivitet ved uændret personaleforbrug. Postvæsenet har således på ændringsforslaget til finanslov for 1993 indbudgetteret en stigning i årsværksforbruget på 264 i forhold til det på finanslovsforslaget budgetterede som følge af forventninger om aktivitetsstigninger.

Ud fra mere generelle samfundsøkonomiske betragtninger kan det tidligere afgivne svar endvidere suppleres med følgende:

I spørgerens eksempel svarer provenuet, der opnås ved at reducere antallet af postbude, til lønnen til de 1.000 postbude, hvilket udgør i størrelsesordenen ca. 0,2 mia. kr. Besparelsen kan anvendes til omprioritering af de offentlige udgifter, til at nedsætte skattetrykket eller til at reducere statsunderskuddet og statsgælden.

Hvis besparelsen anvendes til at reducere statsunderskuddet, svarer virkningen til en generel finanspolitisk stramning, der vil have en række afledte konsekvenser på samfundsøkonomien.

På kort og mellemfristet sigt øges ledigheden. Dette afdæmper erfaringsmæssigt lønningernes stigningstakt, og i kraft af forbedret konkurrenceevne vil den kort- og mellemfristede påvirkning af ledigheden derfor blive udlignet af højere privat beskæftigelse. Det vil også øge den private beskæftigelse, hvis den finanspolitiske stramning bidrager til at indsnævre rentespændet over for udlandet. Hastigheden af den stigende private beskæftigelse afhænger på kortere sigt især af påvirkningen af renten.

På lang sigt må det antages, at ledigheden afhænger af strukturen på arbejdsmarkedet. Det kan derfor også forudsættes, at den helt langsigtede virkning på ledigheden af at afskedige 1.000 postbude er neutral.

På kort og mellemfristet sigt vil der som følge af den højere ledighed være afledte negative budgetvirkninger på de offentlige finanser.

Dette er tilfældet ved alle finanspolitiske ændringer. Statsfinanserne – og de offentlige finanser – forbedres derfor på kortere sigt – afhængigt af påvirkningen af renten – med mindre end den umiddelbare provenumæssige besparelse på 0,2 mia. kr.

Spm. nr. S 139

Til *landbrugsministeren* (12/11 92) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren tage skridt til at indføre regler, som forhindrer indførsel af brugt, beskidd staldinventar fra det tidligere Østtyskland og andre steder?«

Begrundelse

Som det fremgår af en artikel fra Ny Dag, uge 46, oplyser veterinærinspektør K. Lerche-Thomsen, at der er regler for import af dyr, hvor der stilles krav om rengøring af de bokse og transportmidler, de transporteres i, men staldinventar kan der ikke stilles krav til. Hvis folk vil købe gammelt staldinventar i det tidligere Østtyskland, er det op til dem selv, om de vil gøre det rent eller ej.

Spørgeren finder, at mangelen på regler for import af brugt staldinventar bør bringes til ophør snarest, også selv om man ikke lige for tiden har kendskab til større mængder af svinesygdomme i det tidligere Østtyskland end herhjemme, og selv om der ikke er mund- og klovsyge i det tidligere Østtyskland.

Svar (20/11 92):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Ifølge EF's regler for bekæmpelse af henholdsvis mund- og klovsyge (rådsdirektiv 85/511/EØF, som ændret) og svinepest (rådsdirektiv 80/217, som ændret) er medlemsstaterne pålagt at sørge for, at der i tilfælde af sygdomsudbrud iværksættes strenge foranstaltninger til hindring af smittespredning. Minimumsforanstaltningerne, som er omtalt i direktiverne, omfatter rengøring og desinfektion af stalde efter nedslagning af smitteramte besætninger, restriktioner for flytning af dyr i det omgivende område samt, for svinepest, forbud mod flytning af materiel. Herudover er veterinærmyndighederne i medlemsstaterne forpligtet til at gennemføre øvrige foranstaltninger, så